

## Arrest

nr. 277 396 van 14 september 2022  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS  
Graanmarkt 17  
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 april 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 april 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2022.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 16 april 2018 een verzoek in om internationale bescherming. Op 4 maart 2020 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 245 084 van 30 november 2020.

1.2. Op 1 februari 2021 werd ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies).

1.3. Op 19 april 2022 werd ten aanzien van verzoekster opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

*“Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering*

*Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ TARL op 19.04.2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.*

*Bevel om het grondgebied te verlaten*

*Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:*

*[...]*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

**REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

*Artikel 7, alinea 1:*

- ☐ *10 wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.*

*De politie heeft geprobeerd om een hoorrecht af te nemen bij de betrokkene, maar vermeldt in haar verslag dat de betrokkene weigert het hoorrecht in te vullen en de vragen te beantwoorden op aanraden van haar advocaat*

*Betrokkene deed op 14.09.2021 in Affligem een verklaring van wettelijke samenwoning met de heer B.B., A., die de Spaanse nationaliteit heeft en legaal in België verblijft. Op 11.02.2022 weigerde de burgerlijke stand van de gemeente Affligem die wettelijke samenwoning te registreren na negatief advies van het Parket van Halle-Vilvoorde, nadat was vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning wou registreren die niet gericht was op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners, maar op het verwerven van een verblijfsrecht. De weigering van registratie vormt een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 EVRM inhoudt.*

*Betrokkene heeft nog een beroep lopende wat deze weigering van de wettelijke samenwoning betreft. In het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat de wettelijke samenwoning alsnog mag geregistreerd worden, kan betrokkene bij de voor haar bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van de wettelijke samenwoning.*

*Betrokkene legt een medisch attest voor, waarin vermeld wordt dat de betrokkene en de heer B.B., A., op consultatie geweest zijn omdat zij een zwangerschapswens hebben. De intentie van de betrokkene om een gezin in België te stichten, geeft haar geen recht op verblijf. Zowel betrokkene als de heer B.B. weten dat het gezinsleven in België precair is, gelet op de onwettige verblijfssituatie van betrokkene in België. Hoe dan ook toont betrokkene niet aan dat er enkel in België een gezinsleven kan bestaan en dat het niet mogelijk is om een gezinsleven te ontwikkelen in het land van herkomst, namelijk Guinee. Het loutere feit dat de heer B.B. niet kan gedwongen worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Guinee. Er is geen enkel bewijs dat zij hun kinderswens niet kunnen vervullen in Guinee of in elk ander land waartoe zij toegang hebben en gemachtigd zijn om er te verblijven. Een repatriëring vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene.*

Betrokkene legt verder een document voor, waaruit blijkt dat zij een opleiding in België gevolgd heeft en dat zij een diploma zorgkundige behaald heeft. Dit element opent echter ook geen recht tot verblijf. In het verslag van de politie van 19.04.2022 wordt vermeld dat de betrokkene last heeft van haar longen en hieromtrent in onderzoek is. Zij legt echter geen enkel document voor dat haar verklaring staakt. In haar administratief dossier zijn tot op heden geen documenten aanwezig die aanleiding geven te besluiten dat redenen betreffende de gezondheidssituatie van de betrokkene een terugkeer naar haar land van herkomst zouden verhinderen.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt bovendien niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene heeft geprobeerd de Belgische autoriteiten te misleiden door een wettelijke samenwoning te laten registreren, waarbij onderzoek van het Parket van Halle-Vilvoorde uitwees dat uit het geheel van de omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap (advies Parket dd. 01.02.2022). De ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Affligem volgde dit negatief advies en besliste op 11.02.2022 de wettelijke samenwoning niet te registreren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

De politie vermeldt in haar verslag dd. 19.04.2022 dat de betrokkene weigert het hoorrecht in te vullen en de vragen te beantwoorden op aanraden van haar advocaat. Zij verleent dus geen enkele medewerking.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.02.2021 dat haar betekend werd op 05.02.2021. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen<sup>2</sup> om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

*Betrokkene heeft geprobeerd de Belgische autoriteiten te misleiden door een wettelijke samenwoning te laten registreren, waarbij onderzoek van het Parket van Halle-Vilvoorde uitwees dat uit het geheel van de omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap (advies Parket dd. 01.02.2022). De ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Affligem volgde dit negatief advies en besliste op 11.02.2022 de wettelijke samenwoning niet te registreren.*

*3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.*

*De politie vermeldt in haar verslag dd. 19.04.2022 dat de betrokkene weigert het hoorrecht in te vullen en de vragen te beantwoorden op aanraden van haar advocaat. Zij verleent dus geen enkele medewerking.*

*4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.02.2021 dat haar betekend werd op 05.02.2021. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.*

*Betrokkene geeft geen reden op waarom zij niet kan terugkeren naar haar herkomstland.*

#### *Vasthouding*

#### *REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:*

*Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:*

*Er bestaat een risico op onderduiken:*

*2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.*

*Betrokkene heeft geprobeerd de Belgische autoriteiten te misleiden door een wettelijke samenwoning te laten registreren, waarbij onderzoek van het Parket van Halle-Vilvoorde uitwees dat uit het geheel van de omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap (advies Parket dd. 01.02.2022). De ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Affligem volgde dit negatief advies en besliste op 11.02.2022 de wettelijke samenwoning niet te registreren.*

*3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.*

*De politie vermeldt in haar verslag dd. 19.04.2022 dat de betrokkene weigert het hoorrecht in te vullen en de vragen te beantwoorden op aanraden van haar advocaat. Zij verleent dus geen enkele medewerking.*

*4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.02.2021 dat haar betekend werd op 05.02.2021. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.*

*Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.*

*Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden."*

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

*"Enig middel*

*Schending van de artikel 1,11° j° 1, §2,7, 49/3/1,74/13, 74/14 en 62 van de wet van 15.12.1980;*

*Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*

*Schending van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;*

*Schending van de zorgvuldigheidsplicht Schending van het redelijkheidsbeginsel;*

*Schending van het evenredelijkheidsbeginsel;*

*Schending van de artikelen 3, 8 en 13 E.V.R.M;*

### 7.1. Bevel om het grondgebied te verlaten

*Het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van het art. 7 Vreemdelingenwet.*

*Het artikel 7 Vw. bepaalt dat de hogere rechtsnormen onverminderd gelden:*

*"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11e of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."*

*Het feit dat de verweerder een gebonden bevoegdheid zou hebben bij het afleveren van een bijlage 13 wordt dus zonder meer getemperd en verweerder dient rekening te houden met hogere rechtsnormen.*

*Dit blijkt uit de bewoordingen van artikel 7 : "Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag..."*

*Bovendien stelt het artikel 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat de verwerende rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel:*

*"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. "*

*De verzoekster wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van de Uw zetel dewelke beaamt dat de verweerder in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek moet doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RVV 130 247, 26 september 2014).*

*Art. 74/13 Vw bevat dusdanig een specifieke zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verweerder (RVV 19.06.2017, RW 17.08.2017).*

*Bovendien werden de beginselen van behoorlijk bestuur niet nageleefd.*

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. M.a.w., bij het nemen van een beslissing moet de verwerende partij zich steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het evenredigheidsbeginsel waarborgt dat de verwerende partij in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Daarnaast houdt het redelijkheidsbeginsel in dat de opgegeven motieven kan verantwoorden om tot een bepaalde beslissing te zijn gekomen.

Daarenboven waarborgt de materiële motiveringsplicht dat de redenen waarop de beslissing werd gestoeld, zowel in feite als in rechte aanvaardbaar zijn. Tenslotte houdt de formele motiveringsplicht in dat alle motieven werden opgenomen in de beslissing.

Uit beslissing van de verweerster blijkt geenszins dat er een individueel onderzoek werd gedaan naar de situatie van verzoekster.

#### 7.1.1. Schending van het artikel 8 EVRM

Artikel 8 EVRM bepaalt dat:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

Artikel 8 van het EVRM waarborgt het recht op een gezins- en privéleven. Dit houdt in dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven, familie- en gezinsleven.

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/ of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

##### a) Hangende procedure voor de familierechtbank

In de bestreden beslissing wordt vooreerst verwezen naar het feit dat de ambtenaar van de burgerlijke stand Affligem op datum van 11.02.2022 heeft geweigerd om de wettelijke samenwoning tussen haar en haar partner af te sluiten:

" Betrokkene deed op 14.09.2021 in Affligem een verklaring van wettelijke samenwoning met de heer B. B., A., die de Spaanse nationaliteit heeft en legaal in België verblijft. Op 11.02.2022 weigerde de burgerlijke stand van de gemeente Affligem die wettelijke samenwoning te registreren na negatief advies van het Parket van Halle-Vilvoorde, nadat was vastgesteld dat betrokkene een wettelijke samenwoning wou registreren die niet gericht was op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners, maar op het verwerven van een verblijfsrecht. De weigering van registratie vormt een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven, zodat kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 8 EVRM inhoudt. "

Uit de weigering tot afsluiting van de wettelijke samenwoning besluit de verwerende partij dat er geen sprake is van een werkelijk gezinsleven en dat er geen schending kan zijn van artikel 8 EVRM.

De verwerende partij houdt in haar beoordeling van het gezinsleven in het licht van artikel 8 EVRM geen rekening met het feit dat er een procedure hangende is bij de familierechtbank en dat de weigering van de Ambtenaar van de burgerlijke stand op heden niet definitief is en op heden niet getoetst is door een

*rechter. Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat er geen sprake zou zijn van een werkelijks gezinsleven. Het staat niet vast dat het zou gaan om een schijnrelatie.*

*Uit het feit dat de verzoekster en haar partner de weigering hebben aangevochten kan juist afgeleid worden dat zij bereid zijn om voor hun relatie te vechten en hun werkelijk gezinsleven willen bewijzen. De verwerende partij is op hoogte van de procedure maar besluit dit gegeven naast zich neer te leggen en stelt dat:*

*"Betrokkene heeft nog een beroep lopende wat deze weigering van de wettelijke samen woonst betreft. In het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat de wettelijke samenwoonst alsnog mag geregistreerd worden, kan betrokkene bij de voor haar bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van de wettelijke samenwoonst."*

*De motivering van de bestreden beslissing allerminst zorgvuldig of redelijk genoeg genoemd worden. De verwerende partij ontnemt aan de verzoekster een daadwerkelijk rechtsmiddel om de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand Affligem aan te vechten.*

*Indien de verzoekster uitgewezen wordt naar Guinee zal de rechtbank de registratie van de wettelijke samenwoning niet meer kunnen bevelen, gelet op het feit dat er geen sprake meer zal zijn van een gemeenschappelijke woonplaats die vereist is in het artikel 1476 Oud BW.*

*Er kan geen sprake zijn van een wettelijke samenwoning wanneer de wettelijke partners niet samen wonen.*

*Daarnaast is een persoonlijke verschijning op de inleidingszitting in familiezaken verplicht. Dit werd door de bestreden beslissing onmogelijk gemaakt.*

*De verwerende partij schendt de motiveringsplicht het zorgvuldigheidsbeginsel en artikelen 8 en 13 EVRM.*

*b) Intentie om gezin in België te stichten - tegenstrijdige motivering*

*De bestreden beslissing is bovendien tegenstrijdig gelet op het feit dat er wordt erkend dat de verzoekster en haar partner de intentie hebben om een gezin te stichten in België:*

*"Betrokkene legt een medisch attest voor, waarin vermeld wordt dat de betrokkene en de heer B. B., A., op consultatie geweest zijn omdat zij een zwangerschapswens hebben. De intentie van de betrokkene om een gezin in België te stichten, geeft haar geen recht op verblijf. Zowel betrokkene als de heer B. B. weten dat het gezinsleven in België precair is, gelet op de onwettige verblijfssituatie van betrokkene in België. Hoe dan ook toont betrokkene niet aan dat er enkel in België een gezinsleven kan bestaan en dat het niet mogelijk is om een gezinsleven te ontwikkelen in het land van herkomst, namelijk Guinee. Het loutere feit dat de heer B. B. niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten, maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Guinee. Er is geen enkel bewijs dat zij hun kinderswens niet kunnen vervullen in Guinee of elk ander land waartoe zij toegang hebben en gemachtigd zijn om er te verblijven. Een repatriëring vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene.*

*De bestreden beslissing is manifest tegenstrijdig gelet op het feit dat er eerst wordt gesteld dat de weigering van de registratie van de wettelijke samenwoning een contra-indicatie vormt inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven maar tegelijk zou de intentie om een gezin te stichten in België geen recht geven op verblijf.*

*De verwerende partij erkent bijgevolg dat de verzoekster en haar partner weldegelijk de intentie hebben om een daadwerkelijke gezinsleven in België te hebben. Er wordt zelfs gesproken over het feit dat het gezinsleven van de betrokkenen precair zou zijn.*

*De verwerende partij schendt duidelijk de motiveringsplicht door eerst te stellen dat er geen sprake is van inbreuk op artikel 8 EVRM en dat er geen gezinsleven zou zijn om verder in de bestreden beslissing te erkenning dat er intentie is om een gezin te stichten en zelfs sprake van een gezinsleven.*

*c) Bijkomende elementen overgemaakt op 19.04.2022*

*Uit de verschillende elementen die zich in het dossier bevinden en die werden overgemaakt aan de verwerende partij op 19.04.2022, blijkt dat de verzoekster weldegelijk een duurzame relatie heeft met haar partner.*

*De verwerende partij is op de hoogte of had minstens op de hoogte moeten zijn van het feit dat de raadsman van de verzoekster op 19.04.2022 om 09:52 een schrijven aan de PZ Tarl richtte met volgende inhoud:*

*"Geachte hoofdinspecteur,*

*Ik heb de eer u te contacteren als raadsman van mevrouw Z. B. (R.R. 89.12.31 446.92, OV8624126).*

*Zij werd deze ochtend door uw dienst en bestuurlijk aangehouden en is op heden in afwachting van een beslissing van de DVZ.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken volgende informatie aan de dienst vreemdelingenzaken over te maken.*

*Mevrouw heeft een duurzame relatie met de heer A. B. B. (R.R. 79.02.02 725.15) met de Spaanse nationaliteit en woont met hem samen aan de D. 123/2 te 1970 Affligem. Er is sprake van een duurzame relatie die valt onder de bescherming van het artikel 8 EVRM. Zij volgen een fertiliteitsbehandeling met het oog op de verwekking van een gemeenschappelijk kind.*

*Zij zijn op heden bezig met een procedure voor de afsluiting van een wettelijke samenwoning. Het dossier komt volgende week maandag 25.04.2022 voor bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel.*

*Het privé- en gezinsleven van mijn cliënte en de hangende procedure bij de familierechtbank staan een gedwongen uitwijzing van mijn cliënte in de weg.*

*In bijlage treft u het verzoekschrift en de stukken die bij de familierechtbank werden ingediend alsook de oproeping.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken deze bijkomende informatie en stukken over te maken aan de DVZ?  
Hoogachtend,*

*Kyrylo Storojenko Advocaat"*

*(zie stuk 2)*

*In bijlage bij de email werden de volgende stukken overgemaakt (zie stukken 3-5)*

*-verzoekschrift familierechtbank d.d. 09.03.2022;*

*-de stukken voorgelegd bij de familierechtbank:*

- 1. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoeker d.d. 11.02.2022;*
- 2. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoekster d.d. 11.02.2022;*
- 3. Verklaring verzoeker;*
- 4. Verklaring verzoeker;*
- 5. Foto's van het koppel;*
- 6. Verschillende chat gesprekken;*
- 7. Foto's religieuze ceremonie in Guinee;*
- 8. Foto hospitalisatie verzoeker;*
- 9. Foto hospitalisatie verzoekster;*
- 10. Diploma zorgkundige;*
- 11. Attest van inschrijving;*
- 12. Bewijs van integratie verzoekster;*
- 13. Medisch attest fertiliteitsbehandeling.*

*-de oproepingen voor de inleidingszitting van 25.04.2022*

*De verzoekster en haar partner wensen weldegelijk een duurzame levensgemeenschap te stichten gelet op het feit dat zij de weigering van de Ambtenaar van de burgerlijke stand hebben aangevochten bij de familierechtbank.*

*Daarnaast legde verzoekster een medisch attest voor van het UVC Brugmann van dr. N. Arbouche, waarin staat dat de verzoekster en haar partner opgevolgd worden in het kader van fertiliteitstraject omdat zij een kinderwens hebben (zie stuk 4.13).*

*De verwerende partij houdt geen rekening met het feit dat uit het attest blijkt dat het niet louter om een consultatie gaat maar om een opvolging in het kader van een fertiliteitstraject.*

*De verwerende partij houdt ook geen rekening met het feit dat er ook verschillende foto's en screenshots van chatgesprekken van het koppel zijn voorgelegd (zie stuk 4.7).*

*In het beroep bij de familierechtbank tegen de weigering van de registratie van de wettelijke samenwoning worden de argumenten van de Ambtenaar van de burgerlijke stand één voor één weerlegd. Boven die wordt ook het volgende gesteld:*

*"Uit verschillende elementen blijkt dat de verzoeker weldegelijk de intentie hebben om een duurzame levensgemeenschap te stichten.*

*Zij kennen elkaar op heden al tweeënhalfjaar.*

*De verzoekers hebben samen moeilijkheden overwonnen en zijn zo dichterbij elkaar toegegroeid. Op datum van 16.09.2019 moet de verzoekster een heelkundige ingreep ondergaan. De verzoekster had geen familie en de verplaatsing naar het ziekenhuis was moeilijk. De verzoeker stond mevrouw bij en bracht haar naar het ziekenhuis. Hij wachtte haar na een late shift op om haar, zonder slaap, naar het ziekenhuis te brengen. Uiteindelijk werd de operatie pas rond 12u00 uitgevoerd en de verzoeker weigerde om van de zijde van verzoekster te wijken (zie stuk 9).*

*In februari van 2020 moest de verzoeker een operatie ondergaan in het CHU Saint-Pierre in Brussel. Omdat hij geen familie had in België stond de verzoekster hem bij en bezocht hem regelmatig in het ziekenhuis (zie stukken 6 en 8).*

*De verzoekers zijn afkomstig uit dezelfde provincie in Guinee en zijn van dezelfde etnische afkomst. De families hebben elkaar ontmoet in Guinee en zijn akkoord met de relatie. Hun verbintenis werd op traditionele wijze bevestigd (zie stuk 7).*

*De verzoekster is op de hoogte van verzoekers werk. Dit blijkt uit haar verklaringen en ook uit verschillende foto's. "*  
*(zie stuk 3)*

*Daarnaast werden er ook foto's voorgelegd van de religieuze ceremonie die in Guinee werd gehouden tussen de families van de verzoekster en die van haar partner (zie stuk 4.7).*

*Met alle bovenstaande elementen houdt de verwerende partij geen rekening.*

*Het feit dat de verzoekster in paniek was en bij de politie geen enkel document durfde te tekenen, doet hier geen afbreuk aan.*

*Bovenstaande elementen werden weldegelijke aan de verwerende partij overgemaakt. Zij werden minstens overgemaakt aan de politie die in opdracht van de verwerende partij belast was met het afnemen van het hoorrecht.*

*De verwerende partij schendt de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de overige artikelen opgesomd in het middel.*

*De verwerende partij houdt bijgevolg geen rekening bij de beoordeling van verzoekers gezinsleven onder het artikel 8 E.V.R.M. met het feit dat de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning te registreren op heden nog niet definitief is en dat er een beroepsprocedure hangende is bij de familierechtbank.*

*De verwerende partij kan zich in het kader van de fair-balance test vereist door het artikel 8 EVRM niet achter de beoordeling van de ambtenaar van de burgerlijke stand verschuilen die het advies van het parket volgde.*

*De bestreden beslissing ontnemt de verzoekster bovendien de kans op goedkeuring van de wettelijke samenwoning door de familierechtbank gelet op het feit dat ingevolge de uitvoering van de bestreden beslissing er niet meer voldaan zal zijn aan de grondvoorwaarde van de wettelijke samenwoning nl. samenwonen op één adres. De verzoekster kan bijgevolg geen visumaanvraag indienen in de toekomst op basis van deze samenwoning. De verzoekster is bovendien ook nog het voorwerp van een inreisverbod op grond van een vermeende schijn wettelijke samenwoning.*

*De verwerende partij stelt verder in de beslissing dat er plots wel sprake zou zijn van de intentie om een gezin te stichten en een gezinsleven dat precair is, wat een tegenstrijdige motivering is.*

*Tot slot houdt de verwerende partij geen rekening met de elementen die bij het schrijven van 19.04.2022 aan de PZ Tarl werden overgemaakt.*

*De motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980 en het artikel 8 en 13 E.V.R.M. worden geschonden.*

#### **7.1.2. Schending van het artikel 3 EVRM**

*In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld:*

*"In het verslag van de politie van 19.04.2022 wordt vermeld dat de betrokkene last heeft van haar longen en hieromtrent in onderzoek is. Zij legt echter geen enkel document voor dat haar verklaring staft. In haar administratief dossier zijn tot op heden geen documenten aanwezig die aanleiding geven te besluiten dat redenen betreffende de gezondheidssituatie van de betrokkene een terugkeer naar haar land van herkomst zouden verhinderen. "*

*De verzoekster leidt aan een medische aandoening. Zij heeft last aan haar longen en borst. Er zijn op heden verschillende onderzoeken lopen in de borstkliniek van UVC Brugmann in Brussel (zie stukken 6-11). Er kan op heden niet uitgesloten worden dat de tumor kwaadaardig is!*

*Op datum van 15.02.2022 werd er een biopsie uitgevoerd (zie stuk 8).*

*De verzoekster heeft nog volgende afspraken gepland in het UVC Brugmann (zie stukken 10-11). - 03.05.2022 bij dienst Endocrinologie; -20.05.2022 bij de Borstkliniek.*

*Daarnaast leidt de verzoekster aan diabetes type II (zie stuk 6).*

*De verzoekster kampt met een gezwel waarvan het op heden niet duidelijk is of dit goedaardig of kwaadaardig is. De onderzoeken zijn volop bezig en er is op heden nog geen uitsluitel.*

*De verzoekster werd door de politie in het bureel gehoord, wat zij als zeer intimiderend ervaarde en waarbij zij geen enkel document durfde te tekenen.*

*Zij kon daarnaast enkel mondeling uitleggen dat zij last heeft aan haar longen en dat haar medische situatie nog in onderzoek is. De medische documenten die zij in het verzoekschrift voorlegt had zij op het moment van haar aanhouding niet in het bezit, noch waren deze in het bezit van haar raadsman. Haar partner was in de ochtend van 19.04.2022 aan het werk als vrachtwagenchauffeur en kon niet naar huis gaan om de medische documenten op de te halen.*

*Deze documenten tonen enkel aan dat zij weldegelijk kampt met een medische aandoening die op heden in onderzoek is. De artsen van UVC Brugmann besloten om de verzoekster nader te onderzoeken om dat zij verklaarde dat kanker vaak voorkwam in haar familie. De artsen besloten om geen risico's te nemen.*

*De verzoekster heeft in het centrum van Holsbeek aan de centrumarts gemeld dat zij last heeft van hevige pijn in de buikstreek. Op datum van 05.05.2022 zal zij een echografie abdomen moeten ondergaan in het Gasthuisberg Ziekenhuis in Leuven (zie stuk 13).*

Daarnaast staat het vast dat de verzoekster lijdt aan diabetes type II. Zij stelt dat deze ziekte niet op adequate wijze in Guinee behandeld kan worden.

De verwerende partij gaat echter zeer licht over de verklaringen van de verzoekster, die achteraf ook door documenten bevestigd werden. De motiveringsplicht in het licht van het artikel 3 EVRM is geschonden.

#### 7.1.3. Met betrekking tot de termijn voor vrijwillig vertrek

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er geen termijn voor vrijwillig vertrek toegekend kan worden gelet op het feit dat er een risico op onderduiken zou zijn. Er wordt verwezen naar het feit dat de verzoekster de Belgische autoriteiten zou hebben misleid door een schijn wettelijke samenwoning af te sluiten, dat zij geweigerd heeft om het hoorrecht op 19.04.2022 in te vullen en een bevel om het grondgebied te verlaten niet heeft opgevolgd.

Het artikel 74/14 § 3,1° van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende:

"§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien :

1° er een risico op onderduiken bestaat; of;"

Het risico op onderduiken wordt in het artikel 1,11° van de wet van 15.12.1980 als volgt omschreven:

"11° [5 risico op onderduiken : het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in § 2 zal onderduiken.]5

Volgens de verwerende partij is de artikelen 1 § 2, 2°, 3°,4° van de wet van 15.12.1980 van toepassing omdat de verzoeker te kennen zou hebben gegeven dat hij zich niet aan een verwijderingsmaatregelen zou willen houden. De artikelen 1 § 2, 2°, 3°, 48 van de wet van 15.12.1980 stelt volgende criteria voorop om het risico op onderduiken te beoordelen:

"[.5 § 2. Het in paragraaf 1, IV, bedoelde risico op onderduiken moet actueel en reëel zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval :

[...] 2° de betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugnrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;

3° de betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

4° de betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan een van de volgende maatregelen wil houden of heeft zich reeds niet aan een van deze maatregelen gehouden :

- a) een overdrachts-, terugnrijvings- of verwijderingsmaatregel;
- b) een inreisverbod dat noch opgeheven, noch opgeschort is;
- c) een minder dwingende maatregel dan een vrijheidsberovende maatregel die erop gericht is om zijn overdracht, terugnrijving of zijn verwijdering te garanderen, ongeacht of het om een vrijheidsbeperkende maatregel of een andere maatregel gaat;
- d) een vrijheidsbeperkende maatregel die erop gericht is om de openbare orde of de nationale veiligheid te garanderen;
- e) een dooreen andere lidstaat genomen maatregel die gelijkwaardig is aan de maatregelen bedoeld in a), b), c) of d);

De verwerende partij houdt echter geen rekening met alle elementen van het dossier van de verzoekster.

De verwerende partij houdt echter geen rekening met alle elementen van het dossier van de verzoekster.

#### a) Wettelijke samenwoning is niet definitief geweigerd

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar het feit dat de verzoekster de Belgische autoriteiten wenste te misleiden door een schijn wettelijke samenwoning te proberen afsluiten wat zou blijken uit de weigeringsbeslissing van de Ambtenaar van de burgerlijke stand van 11.02.2022.

*De verwerende partij houdt in haar beoordeling van het risico op onderduiken geen rekening met het feit dat er een procedure hangende is bij de familierechtbank en dat de weigering van de Ambtenaar van de burgerlijke stand niet definitief is op heden en niet getoetst is door een rechter. Het kan bijgevolg niet als een vaststaand gegeven worden beschouwd dat de verzoekster de Belgische autoriteiten zou willen misleiden.*

*Uit het feit dat de verzoekster en haar partner de weigering hebben aangevochten kan juist afgeleid worden dat de verzoekster en haar partner bereid zijn om voor hun relatie te vechten en hun werkelijk gezinsleven willen bewijzen.*

*De motivering van de bestreden beslissing allerminst zorgvuldig of redelijk genoeg genoemd worden. De verwerende partij ontnemt aan de verzoekster een daadwerkelijk rechtsmiddel om de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand Affligem aan te vechten.*

*Indien de verzoekster uitgewezen wordt naar Guinee zal de rechtbank de registratie van de wettelijke samenwoning niet meer kunnen bevelen, gelet op het feit dat er geen sprake meer zal zijn van een gemeenschappelijke woonplaats die vereist is in het artikel 1476 Oud BW.*

*Er kan geen sprake zijn van een wettelijke samenwoning wanneer de wettelijke partners niet samen wonen.*

*De verwerende partij kan niet aantonen dat de verzoekster de Belgische autoriteiten had willen misleiden. De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand is immers nog niet definitief.*

*b) Vermeend gebrek aan medewerking*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster geweigerd zou hebben het hoorrecht in te vullen op aanraden van haar advocaat.*

*De verzoekster raakte in paniek omwille van het feit dat zij in de ochtend van 19.04.2022 in de gezinswoning werd gearresteerd door de politie. In een paniek reactie weigerde zij bijgevolg de documenten te tekenen. De bestreden beslissing werd ook niet getekend omdat de verzoekster dacht dat het tekenen van de beslissing gelijk zou staan met een akkoord.*

*De verwerende partij houdt echter geen rekening met het feit dat de advocaat van de verzoekster op datum van 19.04.2022 om 09:52 een schrijven aan de PZ Tarl, die belast was met het uitvoeren van het hoorrecht, richtte met volgende inhoud:*

*"Geachte hoofdinspecteur,*

*Ik heb de eer u te contacteren als raadsman van mevrouw Z. B. (R.R. 89.12.31 446.92, OV8624126). Zij werd deze ochtend door uw diensten bestuurlijk aangehouden en is op heden in afwachting van een beslissing van de DVZ.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken volgende informatie aan de dienst vreemdelingenzaken over te maken.*

*Mevrouw heeft een duurzame relatie met de heer A. B. B. (R.R. 79.02.02 725.15) met de Spaanse nationaliteit en woont met hem samen aan de D. 123/2 te 1970 Affligem. Er is sprake van een duurzame relatie die valt onder de bescherming van het artikel 8 EVRM. Zij volgen een fertiliteitsbehandeling met het oog op de verwekking van een gemeenschappelijk kind.*

*Zij zijn op heden bezig met een procedure voor de afsluiting van een wettelijke samenwoning. Het dossier komt volgende week maandag 25.04.2022 voor bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel.*

*Het privé-en gezinsleven van mijn cliënte en de hangende procedure bij de familierechtbank staan een gedwongen uitwijzing van mijn cliënte in de weg. In bijlage treft u het verzoekschrift en de stukken die bij de familierechtbank werden ingediend alsook de oproeping.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken deze bijkomende informatie en stukken over te maken aan de DVZ?*

*Hoogachtend,*

*Kyrylo Storojenko*

*(zie stuk 2)*

*In bijlage bij de email werden de volgende stukken overgemaakt (zie stukken 3-5)*

*-verzoekschrift familierechtbank d.d. 09.03.2022;*

*-de stukken voorgelegd bij de familierechtbank:*

- 1. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoeker d.d. 11.02.2022;*
- 2. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoekster d.d. 11.02.2022;*
- 3. Verklaring verzoeker;*
- 4. Verklaring verzoeker;*
- 5. Foto's van het koppel;*
- 6. Verschillende chat gesprekken;*
- 7. Foto's religieuze ceremonie in Guinee;*
- 8. Foto hospitalisatie verzoeker;*
- 9. Foto hospitalisatie verzoekster;*
- 10. Diploma zorgkundige;*
- 11. Attest van inschrijving;*
- 12. Bewijs van integratie verzoekster;*
- 13. Medisch attest fertiliteitsbehandeling.*

*-de oproepingen voor de inleidingszitting van 25.04.2022*

*Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat de verzoekster niet meewerkte aan het hoorrecht. Er zijn een groot aantal bewijzen overgemaakt met betrekking tot de lopende procedure bij de familierechtbank en het feit dat er sprake is van een duurzame relatie.*

*De verwerende partij houdt geen rekening met deze bijkomende stukken.*

*c) Niet opvolgen van het bevel om het grondgebied te verlaten*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.02.2021 niet heeft opgevolgd.*

*Hieruit kan echter niet automatisch besloten worden dat de verzoekster een volgen bevel niet zou opvolgen.*

*De verzoekster leerde haar partner kennen via een vriend en de eerste ontmoeting vond plaats op 18.08.2019 aan het station van Brussel-Zuid. Op het moment dat zij een bevel om het grondgebied ontvangen heeft, kende zij haar partner al.*

*Zij spraken daarna regelmatig af met elkaar. Haar partner kwam verzoekster ophalen in het opvangcentrum voor asielzoekers te Morlanwelz.*

*Op datum van 16.09.2019 moet de verzoekster een heilkundige ingreep ondergaan. De verzoekster had geen familie en de verplaatsing naar het ziekenhuis was moeilijk. De heer B. B. stond verzoekster bij en bracht haar naar het ziekenhuis. Hij wachtte haar na een late shift op om haar, zonder slaap, naar het ziekenhuis te brengen. Uiteindelijk werd de operatie pas rond 12u00 uitgevoerd en haar partner weigerde om van de zijde van verzoekster te wijken.*

*In februari van 2020 moest de heer B. B. een operatie ondergaan in het CHU Saint-Pierre in Brussel. Omdat hij geen familie had in België stond de verzoekster hem bij en bezocht hem regelmatig in het ziekenhuis.*

*Hun band en relatie bleef verder groeien.*

*Op 15.05.2020 deed de heer B.B. een aanzoek aan de verzoekster om de relatie officieel te maken. In mei 2020 werd een religieus huwelijk voltrokken in de Guinee. Beide families hebben elkaar ontmoet en uitdrukkelijk gesteld dat ze akkoord zijn met de relatie.*

*De verzoekster wenst een gezin te stichten en volgt op heden met haar partner een fertiliteitsbehandeling bij het UVC Brugmann.*

*Sinds augustus 2021 wonen de verzoeker en haar partner samen aan de [...].*

*Op datum van 14.09.2021 legden de verzoekers een verklaring van wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Affligem.*

*De verzoekster volgde het bevel van 01.02.2021 niet op omdat zij verliefd werd op haar partner en zij een gezin besloten te stichten. Sindsdien doen ze er alles aan om hun relatie te bevestigen via een wettelijke samenwoning en het verblijf van de verzoekster te regulariseren.*

*De verwerende partij houdt bij de beoordeling van het risico op onderduiken geen rekening met alle elementen in het dossier van de verzoekster.*

*De verwerende partij schendt de artikelen zoals aangegeven in het middel.*

#### *7.2. Met betrekking tot de beslissing tot terugleiding naar de grens*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster teruggeleid moet worden naar de grens op grond van het artikel 7, tweede lid, van de wet van 15.12.1980 omdat er geen termijn voor vrijwillig vertrek kan worden toegestaan en omdat er een risico op onderduiken zou bestaan.*

*De verwerende partij houdt echter geen rekening met alle elementen van het dossier van de verzoekster.*

#### *d) Wettelijke samenwoning is niet definitief geweigerd*

*De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar het feit dat de verzoekster de Belgische autoriteiten wenste te misleiden door een schijn wettelijke samenwoning te proberen afsluiten wat zou blijken uit de weigeringsbeslissing van de Ambtenaar van de burgerlijke stand van 11.02.2022.*

*De verwerende partij houdt in haar beoordeling van het risico op onderduiken geen rekening met het feit dat er een procedure hangende is bij de familierechtbank en dat de weigering van de Ambtenaar van de burgerlijke stand niet definitief is op heden en niet getoetst is door een rechter. Het kan bijgevolg niet als een vaststaand gegeven worden beschouwd dat de verzoekster de Belgische autoriteiten zou willen misleiden.*

*Uit het feit dat de verzoekster en haar partner de weigering hebben aangevochten kan juist afgeleid worden dat de verzoekster en haar partner bereid zijn om voor hun relatie te vechten en hun werkelijk gezinsleven willen bewijzen.*

*De motivering van de bestreden beslissing allerminst zorgvuldig of redelijk genoeg genoemd worden. De verwerende partij ontnemt aan de verzoekster een daadwerkelijk rechtsmiddel om de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand Affligem aan te vechten.*

*Indien de verzoekster uitgewezen wordt naar Guinee zal de rechtbank de registratie van de wettelijke samenwoning niet meer kunnen bevelen, gelet op het feit dat er geen sprake meer zal zijn van een gemeenschappelijke woonplaats die vereist is in het artikel 1476 Oud BW.*

*Er kan geen sprake zijn van een wettelijke samenwoning wanneer de wettelijke partners niet samen wonen.*

*De verwerende partij kan niet aantonen dat de verzoekster de Belgische autoriteiten had willen misleiden. De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand is immers nog niet definitief.*

#### *e) Vermeend gebrek aan medewerking*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster geweigerd zou hebben het hoorrecht in te vullen op aanraden van haar advocaat.*

*De verzoekster raakte in paniek omwille van het feit dat zij in de ochtend van 19.04.2022 in de gezinswoning werd gearresteerd door de politie.*

*In een paniek reactie weigerde zij bijgevolg de documenten te tekenen. De bestreden beslissing werd ook niet getekend omdat de verzoekster dacht dat het tekenen van de beslissing gelijk zou staan met een akkoord.*

*De verwerende partij houdt echter geen rekening met het feit dat de advocaat van de verzoekster op datum van 19.04.2022 om 09:52 een schrijven aan de PZ Tarl, die belast was met het uitvoeren van het hoorrecht, richtte met volgende inhoud:*

*"Geachte hoofdinspecteur,*

*Ik heb de eer u te contacteren als raadsman van mevrouw Z.B. (R.R. [...], OV [...]).*

*Zij werd deze ochtend door uw dienst en bestuurlijk aangehouden en is op heden in afwachting van een beslissing van de DVZ.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken volgende informatie aan de dienst vreemdelingenzaken over te maken.*

*Mevrouw heeft een duurzame relatie met de heer A.B.B. (R.R. [...]) met de Spaanse nationaliteit en woont met hem samen aan de [...]. Er is sprake van een duurzame relatie die valt onder de bescherming van het artikel 8 EVRM. Zij volgen een fertiliteitsbehandeling met het oog op de verwekking van een gemeenschappelijk kind.*

*Zij zijn op heden bezig met een procedure voor de afsluiting van een wettelijke samenwoning. Het dossier komt volgende week maandag 25.04.2022 voor bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel.*

*Het privé- en gezinsleven van mijn cliënte en de hangende procedure bij de familierechtbank staan een gedwongen uitwijzing van mijn cliënte in de weg.*

*In bijlage treft u het verzoekschrift en de stukken die bij de familierechtbank werden ingediend alsook de oproeping.*

*Mag ik u vriendelijk verzoeken deze bijkomende informatie en stukken over te maken aan de DVZ?*

*Hoogachtend,*

*Kyrylo Storojenko Advocaat"*

*(zie stuk 2)*

*In bijlage bij de email werden de volgende stukken overgemaakt (zie stukken 3-5)*

*-verzoekschrift familierechtbank d.d. 09.03.2022;*

*-de stukken voorgelegd bij de familierechtbank:*

- 14. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoeker d.d. 11.02.2022;*
- 15. Beslissing weigering wettelijke samenwoning verzoekster d.d. 11.02.2022;*
- 16. Verklaring verzoeker;*
- 17. Verklaring verzoekster;*
- 18. Foto's van het koppel;*
- 19. Verschillende chat gesprekken;*
- 20. Foto's religieuze ceremonie in Guinee;*
- 21. Foto hospitalisatie verzoeker;*
- 22. Foto hospitalisatie verzoekster;*
- 23. Diploma zorgkundige;*

- 24. Attest van inschrijving;
- 25. Bewijs van integratie verzoekster;
- 26. Medisch attest fertiliteitsbehandeling.

*-de oproepingen voor de inleidingszitting van 25.04.2022*

*Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat de verzoekster niet meewerkte aan het hoorrecht. Er zijn een groot aantal bewijzen overgemaakt met betrekking tot de lopende procedure bij de familierechtbank en het feit dat er sprake is van een duurzame relatie.*

*De verwerende partij houdt geen rekening met deze bijkomende stukken.*

*f) Niet opvolgen van het bevel om het grondgebied te verlaten*

*In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten van 01.02.2021 niet heeft opgevolgd.*

*Hieruit kan echter niet automatisch besloten worden dat de verzoekster een volgen bevel niet zou opvolgen.*

*De verzoekster leerde haar partner kennen via een vriend en de eerste ontmoeting vond plaats op 18.08.2019 aan het station van Brussel-Zuid. Op het moment dat zij een bevel om het grondgebied ontvangen heeft, kende zij haar partner al.*

*Zij spraken daarna regelmatig af met elkaar. Haar partner kwam verzoekster ophalen in het opvangcentrum voor asielzoekers te Morlanwelz.*

*Op datum van 16.09.2019 moet de verzoekster een heelkundige ingreep ondergaan. De verzoekster had geen familie en de verplaatsing naar het ziekenhuis was moeilijk. De heer B.B. stond verzoekster bij en bracht haar naar het ziekenhuis. Hij wachtte haar na een late shift op om haar, zonder slaap, naar het ziekenhuis te brengen. Uiteindelijk werd de operatie pas rond 12u00 uitgevoerd en haar partner weigerde om van de zijde van verzoekster te wijken.*

*In februari van 2020 moest de heer B.B. een operatie ondergaan in het CHU Saint-Pierre in Brussel. Omdat hij geen familie had in België stond de verzoekster hem bij en bezocht hem regelmatig in het ziekenhuis.*

*Hun band en relatie bleef verder groeien.*

*Op 15.05.2020 deed de heer B.B. een aanzoek aan de verzoekster om de relatie officieel te maken. In mei 2020 werd een religieus huwelijk voltrokken in de Guinee. Beide families hebben elkaar ontmoet en uitdrukkelijk gesteld dat ze akkoord zijn met de relatie.*

*De verzoekster wenst een gezin te stichten en volgt op heden met haar partner een fertiliteitsbehandeling bij het UVC Brugmann.*

*Sinds augustus 2021 wonen de verzoeker en haar partner samen aan de [...]*

*Op datum van 14.09.2021 legden de verzoekers een verklaring van wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Affligem.*

*De verzoekster volgde het bevel van 01.02.2021 niet op omdat zij verliefd werd op haar partner en zij een gezin besloten te stichten. Sindsdien doen ze er alles aan om hun relatie te bevestigen via een wettelijke samenwoning en het verblijf van de verzoekster te regulariseren.*

*De verwerende partij houdt bij de beoordeling van het risico op onderduiken geen rekening met alle elementen in het dossier van de verzoekster.*

*De verwerende partij schendt de artikelen zoals aangegeven in het middel."*

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden.

Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, *ROELS*).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten steunt op artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), verzoekster verblijft immers op het grondgebied zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit wordt niet betwist door verzoekster. Zij verduidelijkt niet waarom deze rechtsgrond *in casu* ontoereikend is.

In haar verzoekschrift voert verzoekster echter wel aan dat het bestreden bevel een schending uitmaakt van artikel 8 van het EVRM. Het waarborgen van een recht op respect voor het familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dat beschermingswaardig is onder voormelde bepaling. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekster een beschermenswaardig privé en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, *K. en T./Finland* (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, *Şerife Yiğit/Turkije* (GK), § 93). Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, *Niemiets/Duitsland*, § 29; EHRM 27 augustus 2015, *Parrillo/Italië* (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is eveneens een feitenkwestie.

Te dezen laat verzoekster gelden dat zij een verklaring van wettelijke samenwoning ingediend hebben, dat zij een gezamenlijke kindervens hebben en dat zij een fertiliteitstraject zijn aangegaan. Daarenboven zouden verzoekster en haar partner reeds religieus gehuwd zijn in Guinee. Verzoekster voert aan dat zij wel degelijk een duurzame levensgemeenschap wenst te stichten met haar partner en legt ter ondersteuning van haar betoog foto's, screenshots en chatgesprekken neer.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder het bestaan van een werkelijk gezinsleven van verzoekster met haar legaal in België verblijvende partner niet aanvaardt, omdat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Affligem, na negatief advies van het parket van Halle-Vilvoorde, op 11 februari 2022 weigerde de wettelijke samenwoning te registreren. Deze weigering was gestoeld op het feit dat de wettelijke samenwoning er niet op is gericht een duurzame levensgemeenschap aan te gaan, maar wel om verzoekster een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

Gelet op de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand, een beslissing die bekleed is met een vermoeden van wettigheid, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat verweerder vervolgens besluit dat deze weigering een contra-indicatie vormt voor het vaststellen van het bestaan van een werkelijk gezinsleven. Immers, de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand raakt aan de kern van wat als een beschermenswaardig gezinsleven wordt beschouwd in de zin van artikel 8 van het EVRM, met name een stabiele en oprechte *de facto* relatie tussen partners. In het licht van dit gegeven, en waar niet blijkt dat deze beslissing intussen werd herroepen dan wel vernietigd, staat het niet vast dat er op het moment van het nemen van de bestreden beslissing sprake was van een wettelijk en oprecht beleefd en duurzaam gezinsleven dat onder de bescherming kan vallen van artikel 8 van het EVRM. De Raad is verder niet bevoegd zelf een oordeel te vellen over de voorgenomen wettelijke samenwoning.

Hoewel het niet wordt betwist dat verzoekster werd aangetroffen op het adres waar haar partner B.B. is ingeschreven en dus blijkt dat er minstens een zeker contact is, dient opgemerkt dat dit niet als voldoende kan worden beschouwd om te spreken van een daadwerkelijk gezinsleven dat er niet louter op gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar partner B.B. op 9 maart 2022 een beroep tegen de negatieve beslissing inzake hun aanvraag tot wettelijke samenwoning hebben ingediend bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel en dat de zaak werd ingeleid bij de familierechtbank op 25 april 2022. Er blijkt niet dat de bestreden beslissing het goede verloop van de voormelde procedure in de weg staat, minstens wordt het tegendeel niet aangetoond.

Verder kan verzoekster niet dienstig voorhouden dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de bij de familierechtbank aanhangig gemaakte procedure waardoor de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand nog niet definitief is en het niet vast staat dat het zou gaan om een schijnrelatie. Immers, uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat dienaangaande als volgt wordt overwogen: *“Betrokkene heeft nog een beroep lopende wat deze weigering van de wettelijke samenwoning betreft. In het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat de wettelijke samenwoning alsnog mag geregistreerd worden, kan betrokkene bij de voor haar bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van de wettelijke samenwoning.”*

De Raad merkt op dat dergelijke procedure geen invloed heeft op de onregelmatige verblijfssituatie van verzoekster en geen schorsende werking kent die de uitvoerbaarheid van onderhavig bevel verhindert. Het ingediende beroep tegen deze weigering bij de rechtbank van eerste aanleg houdt op zich geen schending in van artikel 8 van het EVRM. De weigering van registratie van wettelijke samenwoning vormt immers een contra-indicatie inzake het bestaan van een werkelijk gezinsleven.

Er kan verder worden aangenomen dat verweerder in ieder geval een zekere belangenafweging heeft gemaakt door te stellen dat de intentie van verzoekster om een gezinsleven te stichten, gelet op haar zwangerschapswens, haar geen recht geeft op verblijf, dat verzoekster niet aantoonde dat zij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat zowel verzoekster als haar partner wisten dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was en erop te wijzen dat een repatriëring geen onoverkomelijke hinderpaal vormt voor het privéleven van verzoekster.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande als volgt overwogen: *“Betrokkene legt een medisch attest voor, waarin vermeld wordt dat de betrokkenen en de heer B.B., A., op consultatie zijn geweest omdat zij een zwangerschapswens hebben. De intentie van de betrokkene om een gezin in België te stichten, geeft haar geen recht op verblijf. Zowel betrokkene als de heer B.B. weten dat het gezinsleven in België precair is, gelet op de onwettige verblijfssituatie van betrokkene in België. Hoe dan ook toont betrokkene niet aan dat er enkel in België een gezinsleven kan bestaan en dat het niet mogelijk is om een gezinsleven te ontwikkelen in het land van herkomst, namelijk Guinee. Het loutere feit dat de heer B.B. niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten, maakt niet dat hij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Guinee. Er is geen enkel bewijs dat zij hun kinderwens niet kunnen vervullen in Guinee of elk ander land waartoe zij toegang hebben en gemachtigd zijn om er te verblijven. Een repatriëring vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene.”*

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de bestreden beslissing een manifeste tegenstrijdigheid bevat, gelet op het feit dat er eerst wordt gesteld dat er een contra-indicatie van een beschermingswaardig gezinsleven voorhanden is en erna wordt gesteld dat zij en haar partner de intentie hebben om een gezin te stichten.

Immers wordt in de bestreden beslissing vooreerst gesteld dat er een contra-indicatie is dat er een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM aanwezig is en vervolgens, omdat verzoekster dit via haar advocaat heeft meegedeeld, wordt aangegeven dat de intentie om een gezin te stichten geen recht op verblijf geeft en dat dit gezinsleven bovendien precair is, gelet op verzoeksters onwettige verblijfsituatie. De bestreden beslissing is aldus geenszins manifest tegenstrijdig, doch wel volledig.

De eventuele gezamenlijke kinderwens van verzoekster en haar partner B.B. toont op zich niet aan dat er sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Zelfs aangenomen dat verzoekster een gezinsleven heeft met haar partner B.B., wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing geen verblijfsrecht ontnemt. Verzoekster verblijft illegaal in het land. Het betreft derhalve een eerste toelating.

Gaat het om een eerste toelating, dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt geen toetsing aan artikel 8, tweede lid, van het EVRM. In dit geval moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM, 28 november 1996, *Ahmut v. United Kingdom*, § 63).

Verzoeksters voorgehouden gezinsleven werd ontwikkeld op het ogenblik dat zij zich bewust was of diende te zijn van haar illegale verblijfsstatus. Verzoekster zet in het verzoekschrift ook niet uiteen waarom haar partner B.B. haar niet achterna kan reizen. Zij toont niet aan dat er onoverkomelijke hinderpalen aanwezig zijn om het voorgehouden gezinsleven in het land van herkomst of elders te leiden. Zij wijst verder op haar fertiliteitsbehandeling, maar zoals verweerder stelt in de bestreden beslissing blijkt uit een niet gedagtekend stuk in het administratief dossier slechts dat zij en haar partner (een) consultatie(s) hebben gehad. Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij reeds daadwerkelijk een behandeling zou zijn gestart. Evenmin zet verzoekster uiteen dat een fertiliteitsbehandeling niet mogelijk zou zijn in haar land van herkomst of elders. Verzoekster toont niet in het minst aan dat zij het voorgehouden gezinsleven niet elders kan leiden.

Aangezien reeds voldoende was aangetoond dat er een contra-indicatie is van een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, gelet op de niet-registratie van de aanvraag tot wettelijke samenwoning en er bovendien nog bijkomend werd gemotiveerd dat een repatriëring geen onoverkomelijke hinderpaal vormt voor het privéleven van betrokkene, was het niet nodig in de motivering in te gaan op alle stukken die verzoekster, bij wijze van het schrijven van haar advocaat d.d. 19 april 2022 via de PZ Tarl met de vraag deze aan de Dienst Vreemdelingenzaken over te maken en die zich in het administratief dossier bevinden. In dit verband moet vooreerst worden opgemerkt dat verweerder wel degelijk rekening hield met het "*medisch attest fertiliteitsbehandeling*" en dat in dit verband werd geoordeeld dat de intentie om een gezin te stichten geen recht op verblijf geeft. Daarnaast werd het verzoekschrift bij de familierechtbank en de oproeping voor de inleidingszitting overgemaakt, vergezeld van foto's en chatgesprekken van verzoekster en de heer B.B., foto's van de religieuze ceremonie in Guinee, foto's van verzoekster en de heer B.B. in een ziekenhuisbed, het diploma van zorgkundige en het attest van inschrijving voor de opleiding zorgkundige, het aanwezigheidsattest en het behaalde diploma als bewijs van integratie van verzoekster. Deze voorgelegde stukken laten niet toe alsnog een oprechte en duurzame partnerrelatie vast te stellen. Dat verzoekster een beroep heeft ingediend bij de familierechtbank toont op zich nog geen duurzame levensgemeenschap aan, maar geeft enkel aan dat verzoekster het niet eens is met de weigering van de registratie van de wettelijke samenwoning. Dit beroep maakt ook niet het voorwerp uit van de huidige vordering tot schorsing en nietigverklaring.

De foto's van verzoekster en haar Spaanse partner B.B. en de chatberichten kunnen dan weer niet aantonen dat de relatie van die aard is dat zij onder de bescherming valt van artikel 8 van het EVRM, wat inhoudt dat uit deze relatie zou blijken dat er voldoende nauwe feitelijke banden zijn of effectief beleefde hechte persoonlijke banden die maken dat de relatie een voldoende standvastigheid en duurzaamheid heeft. Dit is *in casu* niet het geval. De beperkte en niet-gedateerde foto's en de ongedateerde afdrucken van chatberichten tonen niet aan dat er sprake is van een effectief beleefde, hechte persoonlijke relatie of nog een voldoende standvastige en duurzame partnerrelatie. Uit de foto's van de beweerdde religieuze ceremonie in Guinee kan geenszins worden afgeleid dat hierop familieleden van verzoekster en haar partner staan afgebeeld, laat staan dat deze wijzen op het voltrekken van de religieuze ceremonie in hunnen hoofde. Bovendien, in zoverre het de betrachting zou zijn van verzoekster om de Raad te vragen de weigering tot erkenning van het buitenlands huwelijk te onderzoeken, dient erop te worden gewezen dat dit niet tot de rechtsmacht van de Raad behoort.

De documenten waaruit blijkt dat verzoekster een opleiding zorgkundige in België heeft gevolgd en het diploma behaald heeft, werden in de bestreden beslissing besproken, daar waar genoegzaam wordt gemotiveerd dat dit element geen recht op verblijf opent.

Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze zou hebben geoordeeld dat haar beweerde gezinsleven het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten niet in de weg staat, of dat daarover niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

3.3. Nu in de bestreden beslissing is gemotiveerd aangaande verzoeksters gezinsleven kan de opgeworpen schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet niet worden aangenomen. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er wel degelijk rekening is gehouden met het door verzoekster voorgehouden gezinsleven.

3.4. In een volgend middelonderdeel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Dit artikel bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”* Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; *adde* EHRM 26 april 2005, *Muslim/Turkije*, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden handeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In deze heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 78; EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens, zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, *Said/Nederland*, § 54; EHRM 26 april 2005, *Muslim/Turkije*, § 67; EHRM 15 november 1996, *Chahal/Verenigd Koninkrijk*, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd met andere bewijselementen (EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 9; EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, § 131; EHRM 4 februari 2005, *Mamatkulov en Askarov/Turkije*, § 73; EHRM 26 april 2005, *Muslim/Turkije*, § 68).

Uit de rechtspraak van het Hof blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van

bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 80; EHRM 23 mei 2007, *Salah Sheekh/Nederland*, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van verzoekster betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 359 *in fine*).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet verzoekster over de materiële mogelijkheid beschikken om ten gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 366). In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. *mutatis mutandis*: 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 81; EHRM 20 maart 1991, *Cruz Varas en cons./Zweden*, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*, § 107). Verweerder moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden handeling (EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, §§ 293 en 388).

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en de bijbehorende beslissing tot terugleiding zijn gebaseerd op artikel 7 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling geeft uitvoering aan de artikelen 6, 7 en 8 van de Terugkeerrichtlijn. Artikel 3 van de Terugkeerrichtlijn legt de relevante definities vast die in artikel 1 van de vreemdelingenwet worden hernomen. Zo wordt bepaald:

*“5° terugkeer: het feit dat een onderdaan van een derde land, hetzij op vrijwillige basis nadat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot verwijdering, hetzij gedwongen, terugkeert naar zijn land van herkomst of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of naar een derde land waarnaar de betrokken onderdaan besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt gemachtigd of toegelaten tot het verblijf*

*6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;*

*7° verwijdering: de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied;”*

Hieruit blijkt dat een beslissing tot verwijdering, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten, op zich reeds niet enkel vaststelt dat een vreemdeling illegaal op het grondgebied verblijft, maar eveneens een terugkeerverplichting oplegt. De afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten veronderstelt reeds dat een onderzoek naar artikel 3 van het EVRM moet worden doorgevoerd. Een dergelijk bevel houdt immers voor de verzoekende partij reeds de verplichting in om het grondgebied te verlaten en legt een terugkeerverplichting op. *In casu* is dit des te meer het geval omdat het bevel is afgegeven zonder termijn voor vrijwillig vertrek en met een beslissing tot terugleiding naar de grens van de Schengenlidstaten.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij aan een medische aandoening lijdt. Zo heeft zij last aan haar longen en borst, lopen er op heden verschillende onderzoeken in de borstkliniek van UVC Brugmann in Brussel en er kan op heden niet worden uitgesloten dat de tumor kwaadaardig is. Uit de stukken zoals gevoegd bij het verzoekschrift blijkt dat er op 15 februari 2022 een biopsie werd uitgevoerd en dat zij in mei nog afspraken heeft bij de dienst endocrinologie en bij de borstkliniek. Daarnaast lijdt ze aan diabetes type II. Tijdens het verhoor in het politiebureau op 19 april 2022, wat verzoekster, zo zij aangeeft, als zeer intimiderend ervoer, legde verzoekster uit dat zij last heeft aan haar longen en dat haar medische situatie onderzocht wordt. Verzoekster was op dat moment niet in het bezit van de medische documenten die bij het verzoekschrift zijn voorgelegd, noch waren zij in het bezit van haar raadsman, en haar partner was de ochtend van de aanhouding aan het werk als vrachtwagenchauffeur, waardoor hij niet naar huis kon gaan om deze medische documenten op te halen. De betreffende documenten tonen luidens het verzoekschrift enkel aan dat verzoekster wel degelijk kampt met een medische aandoening die op heden in onderzoek is. De artsen van UVC Brugmann besloten om verzoekster nader te onderzoeken omdat zij verklaarde dat kanker vaak voorkwam in haar familie. De verwerende partij gaat volgens verzoekster zeer licht over haar verklaringen, die achteraf ook door documenten bevestigd werden.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de gezondheidsproblematiek van verzoekster als volgt gemotiveerd:

*“In het verslag van de politie van 19.04.2022 wordt vermeld dat de betrokkene last heeft van longen in hieromtrent in onderzoek is. Zij legt echter geen enkel document voor dat haar verklaring staakt. In haar administratief dossier zijn tot op heden geen documenten aanwezig die aanleiding geven te besluiten dat redenen betreffende de gezondheidssituatie van de betrokkene een terugkeer naar haar land van herkomst zouden verhinderen.*

*Artikel 3 van het EVRM waarborgt bovendien niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren.*

*Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.”*

Deze beoordeling komt niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk voor aangezien er op het moment van het nemen van de bestreden beslissing enkel de verklaring voorlag van verzoekster dat zij last heeft van haar longen en hieromtrent in onderzoek is. Zij staaft deze verklaring met geen enkel stuk en ook bij het schrijven van haar advocaat op de dag van de arrestatie werd geen enkel document gevoegd dat mogelijke longproblemen, laat staan borstproblemen die verzoekster tijdens het verhoor overigens niet aangaf, staakt. Het kan de gemachtigde niet ernstig ten kwade geduid worden dat niet louter op basis van de blote beweringen van verzoekster een medische problematiek werd weerhouden. Van een schending van de motiveringsplicht in het licht van artikel 3 van het EVRM is geen sprake.

Het is enkel bij het indienen van onderhavige vordering dat verzoekster stukken aangaande haar medische problematiek, diabetes type II, long- en borstproblemen, voorlegt. Uit deze stukken, afspraak borstkliniek d.d. 3 december 2021, afspraak voor biopsie d.d. 15 februari 2022, afspraak gastro-enterologie d.d. 28 maart 2022 en toekomstige afspraken endocrinologie d.d. 3 mei 2022 en borstkliniek d.d. 20 mei 2022, blijkt dat verzoekster afspraken heeft gehad, dan wel gepland heeft staan, maar nergens uit deze stukken blijkt de aard van de onderzoeken, de vastgestelde medische problematiek, laat staan de onmogelijkheid van opvolging buiten België. Nergens brengt verzoekster een concreet begin van bewijs naar voor dat zij bij een verwijdering naar haar land van herkomst Guinee zou moeten vrezen voor behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster op 20 april 2022 door een centrumarts werd gezien en dat deze verklaart dat verzoekster niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 van het EVRM. Ten overvloede merkt de Raad dat waar ter terechtzitting wordt voorgehouden dat door de centrumarts op 5 mei een echografie van de maagstreek heeft bevolen, daarvan geen enkel bewijs voorligt en dit geen afbreuk doet aan het voorgaande.

De Raad wijst er nog dat indien verzoekster een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe op grond van de geëigende procedure een aanvraag machtiging tot verblijf kan richten op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

*In casu* wordt door verzoekster geen schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk gemaakt.

3.5. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde Verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist. *In casu* verbindt verzoekster de schending van artikel 13 van het EVRM met de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Bijgevolg moet worden vastgesteld, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat, dat in afwezigheid van een verdedigbare grief gegrond op artikel 3 of 8 van het EVRM, de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM niet nuttig kan worden ingeroepen noch worden weerhouden.

3.6. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening houdt met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Een eenvoudige lezing van de bestreden verwijderingsbeslissing leert dat verweerder rekening hield met verzoekster gezins- en familiale situatie en met haar gezondheidssituatie. Uit de voorgaande bespreking blijkt ook reeds dat de verwerende partij omtrent de verschillende elementen van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, en gelet op de gegevens waarover zij kon beschikken, een redelijke en zorgvuldige beoordeling heeft gemaakt. In deze omstandigheden blijkt geen schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op wat voorafgaat en nu verzoekster niet aantoont dat hogere rechtsnormen zich verzetten tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt evenmin een schending van artikel 7 van de vreemdelingenwet.

3.8. De door verzoekster aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur worden verder nog onderzocht in het licht van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet, op basis waarvan wordt beslist om verzoekster geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te kennen.

Meer concreet maakt de verwerende partij toepassing van artikel 74/14, § 3, 1°, van de vreemdelingenwet en steunt zij haar beslissing om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan op een vastgesteld risico op onderduiken.

Artikel 74/14, § 3, 1°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten.*

*(...)*

*§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien:*

*1° er een risico op onderduiken bestaat, of;*

*(...) In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn.”*

Artikel 74/14, § 3, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet bepaalt derhalve dat er in het geval van een risico op onderduiken kan worden afgeweken van de in artikel 74/14, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet bedoelde uitvoeringstermijn van zeven tot dertig dagen van een bevel om het grondgebied te verlaten. Artikel 74/14, § 3, tweede lid, van de vreemdelingenwet stelt dat in dit geval de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn bevat. *In casu* werd ervoor geopteerd om verzoekster geen uitvoeringstermijn te gunnen wegens dit risico op onderduiken.

Het risico op onderduiken wordt in artikel 1, § 1, 11°, van de vreemdelingenwet gedefinieerd als volgt:

*“het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in §2 zal onderduiken;”.*

Artikel 1, § 2, van de vreemdelingenwet bepaalt vervolgens dat:

*“[h]et in paragraaf 1, 11°, bedoelde risico op onderduiken [...] actueel en reëel [moet] zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval”.*

Vervolgens worden verschillende criteria voor het vaststellen van een risico op onderduiken opgesomd. In de voorbereidende werken kan worden gelezen dat deze elf objectieve criteria het mogelijk maken om het risico op onderduiken te beoordelen en vast te stellen. Meer bepaald gaat het om feiten of handelwijzen die aan de betrokkene kunnen worden toegeschreven of die hem kunnen worden verweten en die, omwille van hun aard of hun ernst, kunnen verklaren waarom er redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de betrokkene een reëel en actueel risico vormt dat hij zich zal onttrekken aan de verwijderings-, teruggedrijvings- of overdrachtsmaatregel die ten opzichte van hem wordt genomen of voorzien (*Parl.St. Kamer 2016/2017, nr. 54-2548/001, p. 18*).

Verweerder heeft, wat verzoekster betreft, het risico op onderduiken vastgesteld aan de hand van de door de wetgever vooropgestelde objectieve criteria vervat in artikel 1, § 2, van de vreemdelingenwet. Zo wordt een risico op onderduiken vastgesteld op basis van de in punten 2°, 3° en 4° van voormelde wetsbepaling opgenomen criteria dat de betrokkene in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, dat de betrokkene niet meewerkt of niet meegewerkt heeft met de overheden en dat de betrokkene duidelijk heeft gemaakt dat zij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

In dit verband licht verweerder vooreerst toe dat verzoekster geprobeerd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door een wettelijke samenwoning te laten registreren, waarbij onderzoek van het parket van Halle-Vilvoorde uitwees dat uit het geheel van de omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame leefgemeenschap. De ambtenaar van de burgerlijke stand van Affligem volgde dit negatief advies en besliste op 11 februari 2022 de wettelijke samenwoning niet te registreren.

Voorts haalt verweerder aan dat de politie in haar verslag van 19 april 2022 vermeldt dat verzoekster weigert het hoorrecht in te vullen en de vragen te beantwoorden op aanraden van haar advocaat en aldus geen enkele medewerking verleent. Tot slot motiveert de verwerende partij dat verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 februari 2021, dat haar werd betekend op 5 februari 2021, waardoor de vorige weigeringsbeslissing niet werd uitgevoerd en dat het weinig waarschijnlijk is dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Aldus heeft verweerder op duidelijke, pertinente wijze gemotiveerd waarom verzoekster niet langer een termijn voor vrijwillig vertrek krijgt. Verweerder heeft zowel de gehanteerde objectieve criteria vermeld als geduid waarom in het specifieke geval van verzoekster op basis van deze criteria een risico op onderduiken kan worden vastgesteld dat rechtvaardigt dat geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend.

Verzoekster weerlegt niet dat de gehanteerde criteria die volgens de wetgever richtinggevend zijn om het risico op onderduiken te bepalen in haar situatie toepassing kunnen vinden en toont niet aan dat bij de toepassing van deze criteria werd uitgegaan van incorrecte feitelijke gegevens of onzorgvuldig of kennelijk onredelijk werd gehandeld. De Raad wijst hierbij op wat volgt.

Verzoekster betwist niet dat ze geprobeerd heeft om een wettelijke samenwoning te laten registreren, waarbij onderzoek van het parket van Halle-Vilvoorde uitwees dat uit het geheel van de omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht was op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. Zij betwist niet dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Affligem dit negatief advies volgde en op 11 februari 2022 besliste de wettelijke samenwoning niet te registreren.

Waar verzoekster in het verzoekschrift laat uitschijnen dat niet kan worden aangetoond dat zij de Belgische autoriteiten heeft willen misleiden omdat de weigering tot registratie van de wettelijke samenwoning door de ambtenaar van de burgerlijke stand, gelet op de aanhangig zijnde procedure voor de familierechtbank, nog niet definitief is, wijst de Raad er op dat hij actueel enkel vaststellen dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Affligem in het rechtsverkeer is, zodat niet blijkt dat verweerder hiernaar niet vermocht te verwijzen. Het weze herhaald dat verweerder in alle redelijkheid kon oordelen dat deze beslissing een contra-indicatie vormt van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het beroep ingesteld bij de familierechtbank, dat in de bestreden beslissing wel degelijk mee in overweging is genomen, heeft geen invloed op de onregelmatige verblijfssituatie van verzoekster en kent geen schorsende werking die de uitvoerbaarheid van onderhavig bevel verhindert. De bestreden beslissing ontnemt daarenboven, zoals hiervoor reeds genoegzaam is aangetoond, geen daadwerkelijk rechtsmiddel aan verzoekster om de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand aan te vechten. Immers, in het geval de procedure bij de familierechtbank ertoe zou leiden dat de wettelijke samenwoning alsnog mag geregistreerd worden, kan verzoekster bij de voor haar bevoegde Belgische vertegenwoordiging een visumaanvraag indienen op grond van de wettelijke samenwoning.

Wat het gebrek aan medewerking betreft, werpt verzoekster op dat zij in paniek raakte tijdens het gehoor op het politiebureau op 19 april 2022 en als gevolg daarvan weigerde documenten te tekenen. Hiermee erkent verzoekster dat zij weigerde mee te werken en weigerde het hoorrecht in te vullen. Dat verzoeksters advocaat op 19 april 2022 om 9u52 een schrijven richtte aan de PZ Tarl, belast met het uitvoeren van het hoorrecht, met de vraag dit over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij heel wat documenten betreffende de lopende procedure bij de familierechtbank en betreffende de voorgehouden duurzame relatie werden gevoegd, doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoekster weigerde om het hoorrecht in te vullen, vragen te beantwoorden en documenten te ondertekenen. In zoverre verzoekster herhaalt dat geen rekening werd gehouden met deze bijkomende stukken, wijst de Raad erop dat de verwerende partij wel degelijk expliciet rekening hield met het bijgebrachte stuk aangaande de fertiliteitsbehandeling, alsook met de stukken in verband met verzoeksters integratie en dat minstens impliciet blijkt dat de overige stukken bij de beoordeling inzake het al dan niet bestaan van een

beschermingswaardig gezinsleven werden betrokken. Tenslotte wijst de Raad erop dat de drie objectieve criteria waarop de verwerende partij zich baseert om het risico op onderduiken in hoofde van verzoekster vast te stellen, elk op zich een afwezigheid van termijn voor vrijwillig vertrek schragen zodat de kritiek van verzoekster op het al dan niet invullen van het hoorrecht overtollig is. Kritiek op een overtollig motief kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Verzoekster betwist tot slot niet dat zij op het moment van haar arrestatie illegaal in het land verbleef. Zij betwist evenmin dat zij weigerde gevolg te geven aan een eerdere verwijderingsmaatregel van 1 februari 2021. Uit het gegeven dat zij het vorige bevel om het grondgebied te verlaten niet heeft opgevolgd, kan volgens verzoekster niet automatisch besloten worden dat zij een volgend bevel niet zou opvolgen. Zij stelt dat zij het vorige bevel van 1 februari 2021 niet opvolgde omdat zij toen verliefd werd op haar partner en zij een gezin besloten te stichten. Sindsdien doen ze, zo oppert verzoekster, er alles aan om hun relatie te bevestigen via een wettelijke samenwoning en om het verblijf van verzoekster te regulariseren. Dit betoog neemt niet weg dat verweerder volledig terecht heeft vastgesteld dat verzoekster heeft nagelaten gevolg te geven aan het eerdere bevel, dat bij gebrek aan ingesteld beroep definitief is geworden. Verzoekster toont niet aan als zou verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk hebben gehandeld door te oordelen dat het weinig waarschijnlijk is dat zij alsnog vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster wijst in dit verband weliswaar andermaal op een werkelijk gezinsleven met haar Spaanse partner, maar hieromtrent werd net vastgesteld dat het bestaan van een voldoende hechte en duurzame relatie die onder de bescherming valt van artikel 8 van het EVRM niet of onvoldoende blijkt. Zij heeft de Raad er ook niet van kunnen overtuigen dat hierover anders moet worden geoordeeld. Zelfs voor zover alsnog een werkelijk gezinsleven zou blijken te bestaan, volgt hieruit trouwens nog niet noodzakelijkerwijze dat de verwerende partij in geen geval kan oordelen dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoekster alsnog vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten. In de voorliggende omstandigheden kan verzoekster op het eerste zicht niet overtuigen dat de ingeroepen relatie met haar Spaanse partner alsnog een duidelijke tegenindicatie vormt van het risico op onderduiken. Overigens, verzoeksters kritiek op de toepassing van artikel 74/14, § 3, 4°, van de vreemdelingenwet is kritiek op een overtollig motief zodat het desgevallend ernstig bevinden van kritiek erop sowieso niet kan leiden tot een andere beslissing en verzoekster er geen belang bij heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder op correcte wijze concludeerde dat er sprake is van een risico op onderduiken. Met haar betoog toont verzoekster niet aan dat op onzorgvuldige dan wel kennelijk onredelijke wijze werd beslist tot het voorhanden zijn van een risico op onderduiken.

In het licht van de voorgaande bespreking weerlegt verzoekster op het eerste gezicht de motivering niet waarbij een risico op onderduiken wordt vastgesteld. Zij brengt geen overtuigende argumenten naar voor die de beslissing om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te kennen, onderuit kunnen halen. Een schending van de artikelen 1, 11° *juncto* 1, § 2 en 74/14 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.9. Inzake de aangevoerde schending van artikel 7, tweede lid, van de vreemdelingenwet, met betrekking tot de beslissing tot terugleiding naar de grens voert verzoekster identiek hetzelfde aan als wat zij aanvoert met betrekking tot de afwezigheid van een termijn van vrijwillig vertrek wegens het risico op onderduiken. Het volstaat dienvolgens te verwijzen naar bovengaande bespreking, waaruit blijkt dat artikel 74/14, § 3, van de Vreemdelingenwet correct werd toegepast en terecht werd gesteld dat er geen termijn voor vrijwillig vertrek kan worden toegestaan gelet op het risico op onderduiken.

Het enig middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT